

Rozjímanie na nedeľu 33. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 33.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus C). Navrhované témy
sú: dôverovať Kristovmu
konaniu; Boh počíta s našim
úsilím; základ našej istoty.

JEŽIŠ sa nachádza v chráme. Po tom,
čo obdivoval krásu jeho výzdoby,
obrátil sa na svojich učeníkov a
hovoril im o čase prenasledovania a
zničení chrámu. A uprostred tohto
prejavu Pán vložil sériu odporúčaní,
ako čeliť týmto udalostiam. „Položia

na vás ruky a budú vás
prenasledovať, vydajú vás
synagógam a uväznia vás. (...)
Zaumieňte si teda, že nebudete
dopredu premýšľať, ako sa brániť“
(Lk 21, 12-14).

Táto rada môže pôsobiť trochu
zvláštno. Aký zmysel má
nepripravovať si obranu pred
nespravodlivým prenasledovaním? V
skutočnosti Ježiš možno chce, aby
sme nepripisovali taký veľký význam
tomu, čo sme schopní urobiť my, ale
tomu, čo On môže urobiť v nás,
najmä v ťažkých chvíľach. „Ja vám
dám výrečnosť a múdrosť, ktorej
nebudú môcť všetci vaši protivníci
odolať ani protirečiť“ (Lk 21, 15),
hovorí ďalej. Postaví nás pred naše
limity, aby to bol On, kto žiari v
našom živote. Sú to slová, ktoré
môžu ešte viac roznieť našu vieru a
nádej, lebo nám pripomínajú, že nie
sme sami.

To je niečo, čo svätý Josemaría zažil vo svojom vlastnom živote. Raz sa prechádzal po Londýne. Keď pozoroval zhon ľudí, materiálnu a finančnú moc, cítil sa taký zmätený a bezmocný, že si pomyslel:

„Josemaría, tu nemôžeš nič urobiť“. A hneď dostal odpoveď: „Ty nie, ale ja áno! Ty to určite nedokážeš, ale ja áno“[1]. Toto presvedčenie bolo tak hlboko zakorenené v jeho duši, že v knihe *Cesta* napísal: „Pociťuješ obrovskú vieru... Ten, ktorý ti dáva túto vieru, dá ti aj prostriedky“[2].

.....

VEDOMIE, že Boh je vždy pri nás, nás vedie k pokojnému a optimistickému životu. To však neznamená, že naše činy sú indiferentné, že je jedno, aké rozhodnutie urobíme. Kristus, aby rozšíril svoje kráľovstvo v srdciach, počíta s tým, čo robíme a čo sme schopní urobiť. Evanjelium v

skutočnosti uvádza príklady ľudí, ktorí spolupracovali s Ježišom prostredníctvom konkrétnych činov: naplnili krčahy vodou, otvorili dieru v streche, priniesli chleby a ryby, dali piť neznámemu smädnému človeku... Sú to details, ktoré boli v možnostiach každého, ale keď ich uviedli do praxe, mali nepredstaviteľný výsledok: najlepšie víno, uzdravenie ochrnutého, hojnosť jedla alebo zmena života.

Ježiš je určite dojatý, keď vidí naše úsilie byť svätými. „Boh našej viery nie je vzdialená bytosť, ktorá ľahostajne pozoruje osud ľudí. Je to Otec, ktorý horlivo miluje svoje deti, Boh Stvoriteľ, ktorý preteká láskou k svojim stvoreniam“[\[3\]](#). Nedáva nám úlohu, ktorú nie sme schopní splniť; pozýva nás spolupracovať na bežných veciach nášho života, ktoré sa nám môžu zdať malé, ale v jeho rukách nadobúdajú iný rozmer. Prekračuje naše limity spôsobom,

ktorý si nedokážeme predstaviť.
„Ježiš od nás nežiada to, čo nemáme,
ale nám ukazuje, že ak každý
ponúkne to málo, čo má, môže sa stať
zázrak: Boh je schopný znásobiť naše
malé gesto lásky a urobiť nás
účastníkmi svojho daru“[4].

VZHLADOM NA UDALOSTI, ktoré Pán
oznamuje, prenasledovania a
ťažkosti, môžeme mať pocit, že „naša
viera je slabá a naša cesta môže byť
narušená, blokována nepriaznivými
silami“[5]. V takýchto situáciách nám
môže pomôcť uvedomiť si, že naša
nádej je založená na „niečom, čo sa
už stalo a čo sa skutočne stane pre
každého z nás“[6]: na Ježišovom
víťazstve nad smrťou a zlom.

Od počiatkov Cirkvi kresťania
prekonávali rôzne ťažkosti. My,
rovnako ako oni, môžeme prekonať

akúkoľvek prekážku, lebo, ako kňaz hovorí počas svätej Omše, „Kristus premohol smrť a dal nám podiel na svojom večnom živote“[\[7\]](#). On je skutočne prítomný vo svete, v Cirkvi a v našom živote. Pán dáva sľub všetkým, ktorí spolupracujú na jeho poslaní, hoci sa radosť často mieša s únavou: „Ak vytrváte, zachováte si život“ (Lk 21, 19).

Ak prijmeme ťažkosti s presvedčením, že sme vždy v Božích rukách, budeme žiť pokojnejšie. „Prosil si Pána, aby ťa nechal preňho trochu trpieť,“ píše svätý Josemaría. „Ale potom, keď prichádza utrpenie v takej ľudskej, normálnej podobe — rodinné ťažkosti a problémy..., alebo tých tisíc maličkostí každodenného života —, stojí ťa v tom všetkom vidieť Krista. — Otvor poslušne svoje dlane pre tieto klince..., a tvoja bolesť sa premení na radosť“[\[8\]](#). Môžeme prosiť Máriu, aby sme vedeli žiť každodenné protiklady s istotou, že

jej Syn nás sprevádza v každom okamihu.

[1] Porov. Andrés Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, tomo III, s. 340-345.

[2] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 577.

[3] Svätý Josemaría, *Discurso ceremonia investidura académica*, El compromiso de la verdad, 9-V-1974.

[4] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 29-VII-2012.

[5] František, *Anjel Pána*, 2-VIII-2020.

[6] František, *Audiencia*, 15-II-2017.

[7] *Rímsky misál*, Eucharistická modlitba I.

[8] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 234.

.....

pdf | document generated
automatically from